

Vit mugu trúgva á tað góða í menniskjanum

Á tann hátt fáa vit eitt samfelag, sum er gott fyri øll

Tað er hugstoytandi at lesa greinina hjá Erlu Berghamar í Dagblaðnum 21. oktober 1988.

Erla roynir við bestu sannføring at greiða okkum frá, at menniskjan frá fyrstan tíð og fyri tíð og ævir er óndur og egoistiskur skapningur, sum skal sleppa at liva og láta, sum honum lystir. Lógirnar skulu smíðast til og fyri hesar egoistar.

Eg spyrji bara — hvussu skuldu foreldur klárað at uppalt síni børn, um ikki tey trúðu upp á tað góða, sum býr í hvørjum menniskjabarni? — annars var øll uppaling til fánýtis.

Royna vit ikki at ala okkara børn upp frá at vera ego-centreraði, sum tey jú eru í smábarnaaldri til at gerast borgarar í

samfelagnum, sum virða onnur, bæði tey, ið hava óðrvisi hugsan, trúgv, húðalit, sum siggja óðrvisi út, eru brekað og so framvegis.

Jú, mín góða Erla Berghamar, við at trúgva uppá og framelska tað góða, sum býr í einum og hvørjum menniskjabarni, fært tú tað samfelagið har frælsi, javni og brøðralag eri í hásæti, sum er fyri tey nógvu og ikki bert fyri tey fáu. At »enhver er sin egen lykkes smed« er eitt gamalt orðatak og tað kann so sannliga tulkast. Alt gott um egði initiativ, men ávisar fyritreytir eru eisini neyðugar m.a. orka, dirvi, umstøður, pengar og ikki minst arbeidsfólk, sum fólkafloksfólk altíð sýnast at gloyma.

Kundu hesi góðu vinnu-

livsfólk við teirra dirvi og initiativi eisini tikið ábyrgdina, tá eydnan sveik, men tá eru vit øll, eisini tey, ið ikki royndust sum lukkusmiðir í fólkafloksforstand, men vanligir lønmóttakarar, góð nokk til at spýta í kassan. Tá eru okkara skattapengar nóg góðir.

Erla Berghamar skriver viðari, »sosialistarnir kunnu ikki vera so bláoygdir at halda, at vit fáa fólk at brúka kreftir og tíð at seta nakað í veð — tað verði seg skipaiegara ella onnur vinnulivsfólk — um lønin ikki verður stórr, enn hjá teimum sum arbeida í árentabla almannasektorinum, ið ongan vinning skapar, men bert tyngir um skattatrystið«.

Erla Berghamar

meinar sotat, at almannalønir eru lágar og, at alt er í lagi við tí. Ja so vita vit, hvat vit kunnu vænta okkum, sum fólkaflokkurin kemur í Tinganes eftir 8. november.

At almannasektorurin skal geva vinning havi eg ongantið vita — men harafturimoti er almannasitingin eitt trygdarnet fyri allar borgarar í samfelagnum, bæði fyri vinnulivsfólk og okkum vanligu.

At skapa vinning kann tulkast upp á ymiskar mátar. Eitt er at skapa vinning í pengum. Innan almannakæði verður vinningur skapaður á ein heilt annan hátt. Ein menniskjansligur vinningur er, at sjúk fáa heilsu, at niðrurdirkin verða hjálpt uppá fótur aftur, at

hond verður tikin um tey veiku og hjálparleysu í okkara samfelag.

Er tað ikki ein vinningur fyri okkum øll at siggja, hvussu væl okkara menningartarnaðu íbúgvarkring landið trívast, at skapað er ein menniskjaverdug tilvera fyri tey og at tað áhaldandi verður arbeitt fyri at gera umstøðurnar betur hjá hesum fólkum.

Nei Erla Berghamar, alt kann ikki gerast upp í peningaligum vinningi.

Størsti vinningur fyri okkum øll er, at vit duga at siggja, at tað loysir seg at trúgva uppá og menna tað góða, sum býr í hvørjum menniskja.

Tíverri ber mær ikki til at gera viðmerkingar til sjónvarpssendingina við teimum fyra kvinnunum frá kvinnuráðstevnunum, tí eg havi ikki sæð hesa sending.

Við systirligari heilsan!!!

Súsanna Holm

Útbúgvingar innan fiski- og alivinnuna

Fyri Vestmanna, sum jú er ein fiskivinnubýgd, er tað umráðandi at velja sær umboð á lögting, sum eru fús at stuðla og arbeida fyri øktum møguleikum til fiskivinnuna, hetta kann gerast við m.a., at vit fyri ein part av flotanum fáa veiðumøguleikar aðrastaðni, so rúmligari verður fyri heimaflotanum, sum skal føða flakavirkini. Hesi seinastu árinu hevur fiskarið verið minkandi, og eisini tað, at vit verða noyddir at røkja grunnarnar betur, ger tað, at vit mugu fáa meira fyri tað vit veiða. Tað vil siga, at vit mugu tilvirka fiskin, so betri prisur fæst. Tann kapp-

ingarhugur, sum liggur í okkum um at veiða, er góður at hava. Serstakliga um vit samstundis kappast um at hava bestu rávoru. Eitt annað er um verandi háttur at vraka ella góðskumeta er tann rætti. Sum er verður góðskumett, tá fiskurin verður landaður. Eg vildi hildið, at rættari var, at tann lidna vøran bleiv góðskumett, soleiðis at tað bert er fyrsta floks vøra, sum fer út av landinum, tí sum nú er fer A og B fiskur í eina rúgvu og verður víðgjørður sum A fiskur.

Alingin er ein vinna, sum vit hava stórt álit á og sum flokkurin stuðlar

av øllum alvi. Tað reina umhvørvið, vit hava her í Vestmanna, ger, at møguleikar eru fyri fleiri alivinnu, og er tað rætt, at vit troysta teir møguleikar, vit hava.

Tað er ógvuliga umráðandi, at tað er samsvar millum smoltframleiðsluna og tærvin á smolti, í 1985 fingur tær nýggju sjógvalistæðirnar bert 14—15000 smolt. Samlaða smoltframleiðslan var 1,2 mill. tærvurin 3,5 mill. Síðani er framleiðslan økt so mikið, at hon í dag er 4,5 mill. og tærvurin á leið nýktaður.

Í hesum árinum hevur landstýrið økt alivinnu sýnum við 9 alivinnu.

Tá hendan alingin er komin í gongd, verður tærvurin á smolti 6 mill. Tí má smoltframleiðslan økjast enn meira, og hvat er meira náttúrligt enn, at vit her í Vestmanna fáa lut í hesi øking.

Javnaðarflokkurin stuðlar allari útbúgving av fólkum í fiski- og alivinnuni og hevur verandi samgonga samtykt at seta fiskivinnuskúla á stovn í Vestmanna. Sum eg havi frætt, fer hann at byrja um ársskið. Hetta tilboð kemur væl við hjá okkara sera fitta og dæmliga og raska ungdomi, sum her fær møguleikan at útbúgva seg innan fiskivinnuna og sum ger

sitt til at menna vinnuna.

Eg fari at heita á allar vestmenningar um at hugsa seg væl um á valdegnum og seta X fyri einum valevni, sum býr á

staðum, og hevur føling við tí dagliga gongdini í bygd okkara. Veljið Javnaðarflokkinn.

Heini Johansen

Landmálingar- teknikari

Vit sóknast eftir fólk, sum hevur hug og hegni at arbeida við tekniskum/juridiskum uppgávum.

Hugsað verður um fólk við útbúgving sum landmálingsteknikari, matrikulteknikari ella tekniskur assistentur, men eisini onnur, sum hava kunnleika til matematikk, kunnu søkja.

Starvið verður lønt sambært sáttmála millum Føroya landsstýri og Føroya teknikarafelag.

Nærri upplýsingar um starvið fáast við at ringja til Matrikultovuna.

Umsókn við prógvum og møguligum ummæli mugu vera Matrikultovuni í hendi 14. nov. 1988.

Matrikultovun

Postboks 327
110 Tórshavn
Tlf. 14533

